carpe diem

QUIM CURBET

Els rellotges de sol ho saben i ho proclamen, encara que l'astre solar estigui entelat per una capa gruixuda de núvols: «aprofita el dia». La frase horaciana no deixa de ser una obvietat com una casa de pagès, però ha fet fortuna com si fos el súmmum de la saviesa humana. Carpe diem, que el temps passa i hem de gaudir del moment, perquè la vida només són dos dies.

Durant segles els pagesos es van mirar els rellotges de sol amb més veneració i respecte que els campanars. Els rellotges de sol, als murs de les masies, representaven la comptabilitat de la terra, o sigui, de tot allò que atenyia a les coses importants, l'altre -el dels cloquers- era un temps imposat, que sonava amb una mena de llatí endiumenjat i de festa de guardar, amb tuf d'encens i de cera recremada.

Ningú com un pagès de l'Empordà podria haver entès millor els poemes satírics de Quint Horaci Flavi, fill d'un esclau alliberat. Sobretot aquell «Beatus ille», feliç aquell... que, «lluny de les preocupacions, com l'antic llinatge dels mortals, treballa amb els seus bous els camps paterns, lliure de tota usura i ni es desperta com el soldat amb el ferotge toc de la trompeta, ni té horror a l'irat mar i evita el fòrum i els superbs llindars dels ciutadans poderosos».

Tot i que també va deixar per a la posteritat aquella dita que empastifa molts monuments fúnebres, «Dulce et decorum est pro patri mori», Horaci va decidir morir de mort natural en els suaus turons vora el Tiber, acabant d'escriure la seva obra. Com ell, nosaltres també intentem viure les nostres modestes vides, aprofitant cada dia, perquè les hores estan comptades, sobretot ara que el mes d'agost s'esgota i la llum amaga el nas cada vegada més aviat darrere de les muntanyes, allà on una mateixa nit ens espera a tots.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/08/27/carpe-diem/801057.html?utm_source=rss